

Ἡμερολόγιον

Αριθ. 19.

Εκδίδεται
ΜΕΜΠΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ=ΠΕΜΠΗ
14 Ἰουνίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.
Διὰ τὰ Δελφία Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ καὶ Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Δι' ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Ἐυρισκόμεθα εἰς τὴν λυπηρὰν πλὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ εἶνε σύστημα διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως. Οἱ τὰ τῆς πολιτείας πράττοντες, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, θεωροῦσι καύχημα ἑαυτῶν νὰ ἱκανοποιῶσι τὴν χαμερπῆ κολακίαν, τὴν βευστότητα τῶν χαρακτήρων καὶ νὰ ἀμείβωσι τὴν ὀκνηρίαν καὶ ἀμάθειαν. Ὁ περὶ τούτου ἀμφιβάλλων, μεταβάτω εἰς τὰ διάφορα τῶν ὑπουργείων γραφεῖα, εἰς τὰς διαφόρους τῶν ἐπαρχιῶν ἀρχάς, καὶ θέλει πεισθῆ περὶ τῆς πικρᾶς ταύτης ἀληθείας.

Οἱ ὑπάλληλοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμοιροὶ παιδείας καὶ πείρας, ἀκηδεῖς καὶ ῥάθυμοι, ἀγνοοῦσι ἐνίοτε καὶ τὰ ἀπλοῦστα τῆς ὑπηρεσίας στοιχεῖα. Λαμβανόμενοι ἐκάστοτε ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας, ἐξυπηρετοῦσι θαυμασίως τὰ φατριαστικά τῶν φίλων τῶν συμφέροντα, τυραννίσκοι ἀληθεῖς τῶν ἀντιθέτων γινόμενοι. Ἐνίρι δὲ αὐτῶν σπανίως πατοῦσιν εἰς τὰ γραφεῖά των, εἰς διασκεδάσεις καὶ εὐωχίας καταναλίσκοντες τὴν διὰ τῶν ἰδρώτων τοῦ λαοῦ χορηγομένην μισθοδοσίαν των. Γνωρίζομεν ὑπαλλήλους, οἵτινες οὐδ' ἐφ' ἀπαξ τοῦ μηνὸς πατοῦσιν εἰς τὰ γραφεῖά των, καὶ ὁμῶς διατελοῦσι διαρκῶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Οὕτω δὲ ἡ ὑπηρεσία χωλαίνει, αἱ ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν καταστρέφονται καὶ ὁ δημόσιος πλοῦτος εἰς διατροφὴν κηφῆνων χρησιμεύει.

Οἱ ὑπουργοὶ οὔτε περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας, οὔτε περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν συστανομένων προσώπων ἐξετάζουσιν, ἀρκούμενοι εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶνε ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν φατρίαν. Καὶ δὲν θὰ φανῶμεν ὑπερβολικοί, ἂν εἴπωμεν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ εἶνε μη-

χανή, κατὰ βούλησιν τῶν φίλων αὐτοῖς βουλευτῶν κινουμένη, οἵτινες πάλιν βουλευταὶ φόρον ἀποτίοντες εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν παροχὴν ῥοσφετίων, πειθήνια ὄργανα τῶν ὑπουργῶν γίνονται.

Τὸ δοῦναι λοιπὸν καὶ λαβεῖν ἐν πάσῃ εἶνε ἐνεργεῖα μεταξὺ ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν, οἵτινες θρησκευτικῶς ἐφαρμάζοντες τὸ ῥητόν, «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε», ἐν πλήρει διατελοῦσιν ἀρμονίᾳ.

Καὶ ἡ ἀμοιβαίότης αὕτη καὶ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων εἶνε καὶ λέγεται παρ' ἡμῖν πολιτικὴ. Εἶνε δὲ πασίγνωστον ποῦ κατέληξε καὶ ποῦ μέλλει νὰ καταλήξῃ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς λεγομένης πολιτικῆς.

Ἡ δ' ἐκ συστήματος καταδίωξις πάσης ἀρετῆς καὶ ἱκανότητος, ἡ θεραπεία τῶν προσωπικῶν συμφερόντων, ἡ παράλυσις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ ἡ ἐνοχος παραμέλησις τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶνε τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ πολιτικοῦ τούτου συστήματος.

Ἡ προσοχὴ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν εἶνε ἀποκλειστικῶς ἐστραμμένη εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν ἐδωλίων καθημένους, ὁ δὲ νοῦς αὐτῶν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν μέσων πρὸς εὐχερῆ καὶ ταχέαν τῆς ἐξουσίας κατάληψιν. Καὶ διατί; Διὰ νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῶν ἑαυτῶν προκατόχων, τὸ ὅποτον φιλοτίμως καταγίνονται ὅπως βελτιώσωσι καὶ ἀναπτύξωσι.

Φυσικὴ ἀρα συνέπεια τῆς τοιαύτης πολιτικῆς εἶνε ἡ κατάπτωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡ ἀξιοθρήνητος καταστάσις, εἰς ἣν περιέστη ὁ τόπος. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀπωλείας τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀπευχόμεθα.

Ταῦτα γράφοντες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μεμφθῶμεν τοὺς σήμερον τὰ τῆς πολιτείας διέποντας, οἵτινες ὡς ἄνθρωποι ἐνδεχόμενον νὰ ἔσφαλόν, ἀλλ' οἵτινες ἐπιδειξίως καὶ εὐφυῶς ἐσχάτως πολιτευθέντες, ἔχομεν

δι' ἐλπίδος ὅτι διὰ τῶν ἐμφρόνων αὐτῶν ἐνεργειῶν θέλουσι κατευοδῶσαι τὸ ἐθνικὸν ζήτημα, τῇ γενναίᾳ συνάρωγῃ καὶ συμπράξει τῆς μεγαθύμου Γαλλίας.

ΝΕΑ.

Οἱ πρέσβεις τῶν δυνάμεων ἐπροσκάλεσαν τὴν Ὑψηλὴ Πόρτα νὰ διορίσῃ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς διὰ τὰς νέας διαπραγματεύσεις. Κύριοι τῶν δυνάμεων, σώσατε ἡμᾶς.

Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας διορίσθη τέλος πάντων ὁ νομάρχης Κεφαλληνίας κ. Δημητριάδης. Δόξα σοι τῷ δῶσαντι τὸν διορισμόν.

Ἡ «Βακχὴ», τουρκικὴ ἐφημερίδα τῆς Πόλις, γράφει ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐπῆγε εἰς τὸ Μαυροβούνι ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μας, ὅπως ἐγχειρίσῃ τὸ παράτημον εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἀρχιστὴ ἡ Μαυροβουνιακὴ κυβέρνησις, νὰ φέρῃ δυσκολίας εἰς τὸν καθαρτισμὸν τῶν νέων δρίων. Μ' ἄλλα λόγια οἱ Μαυροβουνιώται περιμένουν νὰ σκωθοῦν σὸ κλαδί ἅμα τὸ βροντῆζομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Ἡπειροθεσσαλίᾳ. Ἄς περιμένουν.

Εἰς τὴν Πλάκα ἔχυσε τὰ ἔντερα μίᾳ Μεγαρίτισσα ἐνὸς ἐρωμένου τῆς, ὁ ὅποιος τὴν ἀπάτησεν καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν πάρῃ. Ἐκρεπεῖ νὰ τὴν ἀφήσῃ στὸν τόπο, διὰ νὰ μὴ τῆς τὸ ξανακάμῃ ἄλλη φορὰ.

Ὁ κ. Δαλέκος ἀνέλαβε τὸ κατάβρεγμα μισθικῶν δρόμων τῆς πόλεως διὰ δημοπρασίας, ὅσα λαδῆ ἀντὶ 1300 δρ. κατὰ μῆνα. Ὁ κ. Δαλέκος, λοιπὸν, εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν Ἀθηνῶν εἰς ὑγρὰν κατάστασιν. Ἐχει τὸ γούστο νὰ τοὺς μεταβάλλῃ εἰς πατήσια.

Οἱ τρεῖς γάλλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, τοὺς ὁποίους ἐζητήσαμε καὶ μᾶς ἔδωκε ἡ Γαλλία διὰ νὰ μᾶς δείξουν ποῦ εἶνε καλλίτερα νὰ κάμωμε τὸν ναύσταθμον καὶ τὴν δεξαμενὴν, ἀνεχώ-

Παρασκευαΐδης.

Τέλος χάρις εἰς ἐμένα καὶ εἰς τὸν μηχανικὸν
 Εἰς τὸ Σιδηρόδρομό μας δὲν θὰ γείνη πιά κακό.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ἀλεξάνδρεια, 6]18 Ἰουρίου 1879

Δημοκρατικὴ Ἀριστοφάνη!

Οἱ Ἀλεξανδρινοί μας σ' ἄρπαξαν ἔδω σάν ντουμέρια τοῦ Καίρου, ὅταν ἔμαθαν πῶς ἔχεις γράψει διὰ τὸν ἔθνικόν σας ποιητὴ τον Παράσχο, δι' αὐτὸν ποῦ ἔχασεν ὁ κατακαυμένος ὁ τυπογράφος Εὐνὸς Σάλτης ὀχι ὀλίγες λυρίτσες, καὶ τώρα ἀθήεται καὶ βλασφημᾷ τὸν καλὸν Παράσχο μας. Ποιὸς τοῦ εἶπε τοῦ κὺρ Εὐνοῦ νὰ τυπώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ ἔθνικου ποιητοῦ; Τώρα ἄς πούλῃ τῆς φυλλάδος εἰς τοὺς παντοπόλους ἀντὶ 10 παράδων τὴν ὀκτ, καὶ ἄς τραγουδᾷ τὸ δίστιχό του:

Μὲ τὰ ποιήματά σου, Παράσχο, τί μοῦ κάνεις,
 Ποῦ ὁ Θεὸς νὰ δώτῃ τὸν χρέιο νὰ μὴ βγάνῃ.

* * *

Ἐπὶ γὰρ τέλος πάντων εἰς τὸν ἱατρὸν ὁ φίλος κ. Μ. καὶ ἔλαβε σωτήριον συμβουλὴν, δηλαδὴ ἂν θέλῃ νὰ θεραπευθῇ ἐντελῶς, νὰ συγχοπερνᾷ ἀπὸ τὴν εὐάερρον συνοικίαν τοῦ Ἀτταρινίου, διότι ἀκόμη εἶνε εἰς ταῖς πρώταις του τῆς . . .

* *

Ἄν εἰς τὴν Ῥωσσία ὑπάρχουν μηδενισταί, εἰς τὴν Γερμανία κοινωνισταί, εἰς τὴν Ἰταλία κομμουνισταί, καὶ εἰς τὴν Γαλλία ριζοσπάσται, ἔδω ὁμως εὐρίσκονται κηρηνισταί, οἱ ὅποιοι οὐδὲν ἄλλο ἤξεύρουν νὰ κάμουν εἰμῆ ἀπὸ τὸ πρωτὶ ἕως τὸ βράδου καὶ ἀπὸ τὸ βράδου ἕως τὸ πρωτὶ νὰ κάθονται εἰς τὰ καφνεῖα καὶ νὰ σχολιάζουσι ὅλας τὰς ἐφημερίδας τοῦ κόσμου. Εἰς ἐπομένην μου θὰ σοῦ γράψω τὰ ὀνόματα καὶ τὰς συνεδριάσεις αὐτῶν, διὰ νὰ πεισθῆς ὅτι οἱ ἰδικοί μας κηφῆνες εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἰδικῶν σας ἀθηναίων.

Εἰς νοήμων.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Εἰς ἓνα τῶν ἐναυθα ὑπαστυνόμων συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς τὰς διήμερῦσαις καὶ διανυκτερεύσαις του, καθ' ὅσον ὁ μέχρι τοῦδε κοιμώμενος ἄργος τοῦ θησαυροῦ του ἀφυπνίζεται, καὶ τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ ἔχη τὸν νοῦν του εἰς τὸ τμήμα του, παρὰ ν' ἀφαιρῆται εἰς ἀλλότρια.

Ἄμ ο ρ ρ ο ς

Ἡ δεσποινὶς Μ. Ε. ἐν τῇ συνοικίᾳ . . . παρακαλεῖται νὰ φαίνεται ὀλίγον μετριωτέρα εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων τῆς κ. Α. Π. . . Γ. Κ. . . Δ. Ι. . . Δ. Ν. . . καὶ Ι. Μ. καὶ πολλῶν ἄλλων, διότι δὲν γελᾷ κἀνένα, καὶ ἀντὶ ν' ἀπατᾷ ἀπατᾶται ἡ ἴδια. Καλὸν δὲ εἶνε νὰ μετριάσῃ καὶ τὰ πολλὰ ποτᾶ, διότι τὴν βλάπτουν.

Ὁ φίλος τῆς Λούστρας
 Ι. Κουτρουμανολόπουλος